

การพัฒนาความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัย

ด้วยกิจกรรมการแสดงประกอบการเล่านิทาน

Developing Early Childhood Students' Speaking Ability through Show Playing Activities together with Storytelling

ประภัสสร บราวน์¹ และแสงสุรีย์ ดวงคำน้อย²

Prapassorn Brown¹ and Sangsuree Daungkamnoi²

¹นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น

²อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

อีเมล:Prapassonbrown25@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received) 18 พฤศจิกายน 2563

วันที่ได้รับบทความฉบับแก้ไข (Revised) 3 กุมภาพันธ์ 2564

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) 13 กุมภาพันธ์ 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อส่งเสริมการแสดงประกอบการเล่านิทาน โดยให้เด็กปฐมวัยมีคะแนนผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด และ 2) เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมการแสดงประกอบการเล่านิทานโดยให้มีคะแนนผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ร้อยละ 70 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาล 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ของโรงเรียนสนามบิน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม จำนวน 1 ห้อง 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผน นิทาน 8 เรื่อง 2) แบบวัดความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยมี 3 ด้าน ได้แก่ แบบวัดด้านคำศัพท์ ด้านพูดประโยค และด้านการพูดเรื่องราว ผลการวิจัย พบว่า ผลการแสดงประกอบการเล่านิทานคะแนนเต็ม 24 มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) 19.40 คิดเป็นร้อยละ 80.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.51 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด และผลการศึกษาความสามารถในการพูดคำศัพท์ แต่งประโยคปากเปล่าและเล่าเรื่องราว พบว่า ด้านคำศัพท์ จำนวนคะแนนเต็ม 40 มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) 29.57 คิดเป็นร้อยละ 73.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 1.46 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด ในส่วนด้านการแต่งประโยค จำนวนคะแนนเต็ม 24 มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) 20.97 คิดเป็นร้อยละ 87.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.49 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด และด้านการเล่าเรื่องราว จำนวนคะแนนเต็ม 24 มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) 21.14 คิดเป็นร้อยละ 88.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 2.23 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 35 คน เท่ากับร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด

คำสำคัญ : ความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัย, การแสดงประกอบการเล่านิทาน

ABSTRACT

The objectives of this study were 1) to promote show playing together with storytelling of early childhood students in order for them to pass the criterion of 70% or higher and at least 70% of the students passed the criterion and 2) to develop early childhood students' speaking ability through show playing activities together with storytelling in order that the students passed the criterion of 70% or higher and at least 70% of the students passed the criterion at Sanambin School during the first semester of academic year 2019. 1) 8 lesson plans consisting of 8 stories of The Little Kangaroos, The Rabbit and the Tortoise, The Ant and the Grasshopper, The Red Purse, The Lion and the Rat, The Perseverance of The Black Ant, the Three Piglets, and The Butterfly Wings, 2) a speaking ability test of early childhood students which comprised the 3 aspects of vocabulary usage, speaking in sentences and telling stories. The test results showed that: the students made a mean score of 19.40 on show playing together with storytelling out of the full marks of 24 which is an equivalent of 80.83 percent (standard deviation = 2.51), and 28 students or 80.00 percent of the whole group passed the passing criterion of 70%. and the matter of the students' vocabulary speaking ability, extemporaneous sentence composition and storytelling, test results showed that: on vocabulary speaking, the students made a mean score of 29.57 out of 40, or 73.93% of the full marks (standard deviation = 1.46), and 35 students or 100% of the whole group passed the passing criterion of 70% and on sentence composition, the students made a mean score of 20.97 out of 24, or 87.38% of the full marks (standard deviation = 0.49), and 35 students or 100% of the whole group passed the passing criterion of 70% and on storytelling, the students made a mean score of 21.14 out of 24, or 88.08% of the full marks (standard deviation = 2.23), and 35 students or 100% of the whole group passed the passing criterion of 70%.

Keywords: Childhood students' speaking ability, show playing activities to go along with storytelling

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560 กำหนดให้สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยทุกสังกัดนำหลักสูตรฉบับนี้ไปใช้ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเริ่มใช้เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2560 จนถึงปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษามีส่วนร่วมและมีบทบาทการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีวินัยจิตสำนึกการพัฒนาเด็กแรกเกิดถึง 6 ปีการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรปฐมวัยให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ซึ่ง

มีการพัฒนาการ 4 ด้านได้แก่ 1) พัฒนาการด้านร่างกาย 2) พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ 3) พัฒนาการด้านสังคม 4) พัฒนาการด้านสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์(กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)จากการศึกษาสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาของโรงเรียนสนามบิน อำเภอมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ได้เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปัจจุบันปีการศึกษา 2562 มีนักเรียนในระดับปฐมวัยจำนวน 175 คนพบว่านักเรียนยังขาดทักษะทางการพูดทำให้เด็กปฐมวัยมีการพูดติดอ่างและการพูดไม่ชัดเจน

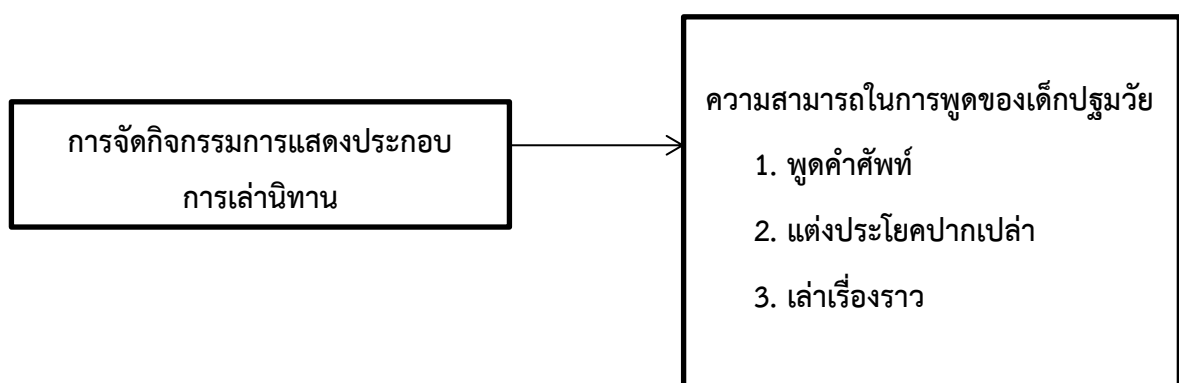
จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านการพูดของเด็กปฐมวัยและมีความสนใจที่จะศึกษาว่าหลังการจัดการแสดงประกอบการเล่านิทานจะส่งผลให้พัฒนาความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยสูงขึ้นหรือไม่ เพื่อเป็นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยให้มีการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อส่งเสริมการแสดงประกอบการเล่านิทาน โดยให้เด็กปฐมวัยมีคะแนนผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ร้อยละ 70และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด
2. เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมการแสดงประกอบการเล่านิทาน โดยให้เด็กปฐมวัยมีคะแนนผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ร้อยละ 70ให้มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการพูดด้วยกิจกรรมการแสดงประกอบการเล่านิทานโดยมีองค์ประกอบ ดังภาพที่ 1

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กนักเรียนโรงเรียนสนามบิน จังหวัดขอนแก่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาล 3 จำนวน 175 คนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

1.2 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาล 3/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ของโรงเรียนสนามบิน จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการแสดงประกอบการเล่านิทาน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการแสดงประกอบการเล่านิทานและความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านคำศัพท์ ด้านแต่งประโยคและด้านเล่าเรื่องราว

3. **เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย** คือ เนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสนามบิน พุทธศักราช 2561 ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 เป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์ส่งเสริมการศึกษาสำหรับเด็กอายุ 4-6 ปี มีพัฒนาการประสิทธิภาพและตามมาตรฐานคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประกอบด้วย มาตรฐานที่ 1, 2, 3, 4, 7, 9, 10 และ 11 ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและนิสัยที่ดี

มาตรฐานที่ 2 กล้ามเนื้อมัดใหญ่และกล้ามเนื้อมัดเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว

มาตรฐานที่ 3 มีสุขภาพจิตดีและความสุข

มาตรฐานที่ 4 ชื่นชมและแสดงออกศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

มาตรฐานที่ 7 รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย

มาตรฐานที่ 9 ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานที่ 10 มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานการเรียนรู้

มาตรฐานที่ 11 มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

4. **ระยะเวลาในการวิจัย** ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้นิทาน สำหรับเด็กปฐมวัย

1. การจัดกิจกรรมการแสดงประกอบการเล่านิทาน

การเล่านิทานให้เด็กสนใจโดยไม่มีรูปแบบที่หลากหลาย จะทำให้ความสนใจของเด็กลดลง ดังนั้นผู้เล่าจะต้องมีรูปแบบในการเล่าจะต้องมีรูปแบบในการเล่าเพื่อดึงดูดความสนใจในการฟังนิทานให้มีบรรยากาศที่น่าสนใจยิ่งขึ้นแนวคิดของ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2541) ได้พูดถึงรูปแบบการเล่านิทานว่า คือ วิธีการที่ผู้เล่าจะทำให้นิทานมีศักยภาพในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่เด็ก กิจกรรมการแสดงประกอบการเล่านิทานมี 3 ด้าน ได้แก่ 1) การเล่านิทานปากเปล่า เป็นการเล่านิทานที่อาศัยเพียงคำพูดและน้ำเสียงของผู้เล่าไม่มีการใช้สื่อประกอบการเล่า เด็กจะฟังน้ำเสียงและเรื่องราว 2) การเล่านิทานประกอบท่าทาง การเล่านิทานแบบนี้เป็นการเล่าที่มีชีวิตชีวามากกว่าการเล่าปากเปล่า เพราะเด็กสามารถติดตามเรื่องราวที่เล่าได้และจินตนาการเป็น

รูปธรรมมากขึ้นและ 3)การเล่านิทานประกอบภาพ ภาพที่ใช้ประกอบการเล่านิทานมีหลายชนิดทั้งภาพถ่าย ภาพโปสเตอร์ ภาพจากหนังสือ ภาพวาด ภาพสไลด์ มาประกอบการเล่านิทานจะดึงดูดใจเด็ก ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนขอเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการใช้นิทาน ดังนี้

1.1 ความหมายและความสำคัญของนิทาน

มีนักวิชาการให้ความหมายของนิทานดังนี้

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2541) ได้ให้ความหมายไว่ว่านิทาน คือ สิ่งที่มีประสิทธิภาพสำหรับการเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัยไม่มีเด็กคนใดไม่ชอบฟังนิทาน นิทานสามารถสร้างจินตนาการ ความฝัน ความคิด ความเข้าใจและการรับรู้ให้กับเด็ก

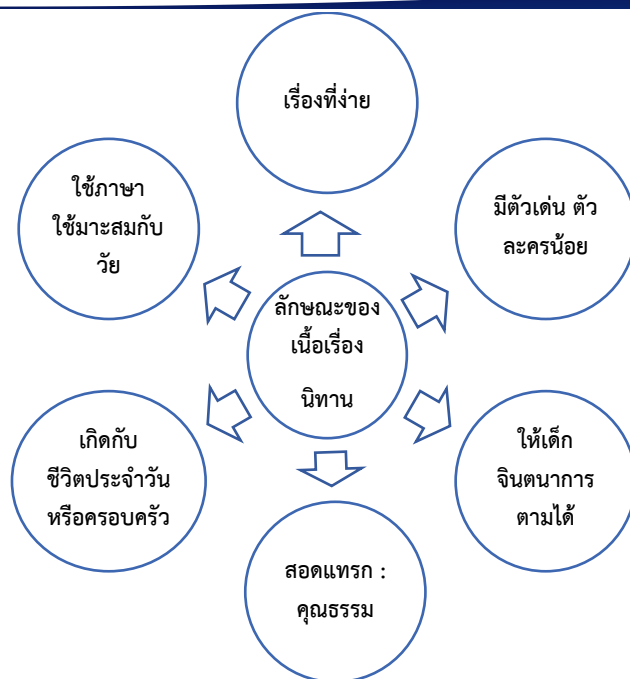
เกริก ยุ้นพันธ์(2547) ได้ให้ความหมายของนิทานไว้ว่าหมายถึงเรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาตั้งแต่สมัยโบราณ เป็นการผูกเรื่องขึ้นเพื่อให้ผู้ฟังเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและสอดแทรกคติสอนใจลงไป

ประคอง นิมนานเหมินทร์ (2551)ได้ให้ความหมายของนิทานว่า หมายถึง เรื่องที่เล่ากันต่อๆ มาจากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่งโดยไม่ทราบว่าเป็นผู้แต่ง เช่น นิทานเรื่องสังข์ทองปลาบู่ทอง หรือโสนน้อยเรือนงาม มีการเล่าสู่กันฟังจากปู่ย่าตายายของเรา พ่อแม่ของเรารวมทั้งตัวเราเอง ไปจนถึงลูกหลานเหลนโหลนของเรา เป็นทอดๆ

จากความหมายดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า นิทานหรือหนังสือสำหรับเด็กจะเป็นการสร้างเรื่องราวเพื่อให้ความเพลิดเพลินสนุกสนานและให้ความรู้โดยตัวละครจะเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่รอบตัวเด็ก เช่น สัตว์ พืช คน ฯลฯ นิทานอาจแบ่งได้หลายประเภท เช่นนิทานพื้นบ้าน นิทานชาดกนิทานอีสาน นิทานประกอบภาพ

1.2 การเลือกนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย

ก่อนเลือกนิทานเล่าให้เด็กฟังต้องย้อนกลับไปมองดูว่าจะจัดกิจกรรมให้เด็กระดับใด อายุใด เลือกนิทานตรงตามเด็กชอบหรือไม่ลักษณะของเนื้อเรื่องนิทานที่จะเลือกต้องเป็นเรื่องที่ง่ายฟังแล้วเข้าใจ ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับวัยไม่ใช้คำยากมีตัวละครน้อยแต่มีตัวเด่นเป็นเรื่องที่เกิดกับชีวิตประจำวันหรือครอบครัว จินตนาการตามได้ และไม่ลึกลับสอดแทรกคุณธรรมสามารถสรุป ได้ตั้งแผนภูมิข้างล่างนี้

ภาพที่ 2 ลักษณะเนื้อเรื่องของนิทาน

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560)

ในที่นี้ ผู้วิจัยเลือกนิทาน จำนวน 8 เรื่อง ได้แก่ 1) นิทานเรื่องจิ้งจอกน้อย 2) กระต่ายกับเต่า 3) มดกับตั๊กแตน 4) กระเป๋าสตางค์สีแดง 5) ราชสีห์กับหนู 6) ความพากเพียรมดดำ 7) ลูกหมู 3 ตัว และ 8) ปีกผีเสื้อ

1.3 การแสดงประกอบการเล่านิทาน

การแสดงบทบาทภาษาท่าทางประกอบการเล่านิทานจะเพิ่มอรรถรสในการฟังยิ่งขึ้น เช่นการทำเสียงตามบุคลิกของตัวละคร การออกเสียงภาษาท่าทางตามบทในเรื่องซึ่งมีหลักการในการแสดง ดังนี้

1) สังเกตการใช้ภาษาในการพูดการทำเสียงตามบุคลิกของตัวละครคุณครูให้เด็กแสดงท่าทางประกอบเสียงแมวหมา สัตว์ว่ามีเสียงแบบไหน เด็กก็ชอบทำตามกันมีความสุขสนุกสนานมาก

2) สังเกตการสนทนาโต้ตอบ ซักถามของเด็กใช้ภาษาท่าทางประกอบการเล่านิทานเด็กและคุณครูร่วมทำกิจกรรมในการเล่านิทานให้เด็กฟัง

3) ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้ เช่นการเล่นบทบาทสมมติการเล่าเรื่องที่ได้ฟังทำให้เด็กเกิดจินตนาการในการประกอบกิจกรรมต่างๆและทำให้เด็กมีความสามัคคีในการร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อนคนอื่นได้อย่างดี

ดังนั้น หลักสำคัญของการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็ก สามารถทำได้ง่าย ๆ โดยการมีปฏิสัมพันธ์สื่อสารร่วมกันกับเด็กตามพัฒนาการของแต่ละช่วงวัย หรือผ่านการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา เช่น การอ่านนิทาน การพูด การฟัง เป็นการช่วยเสริมพัฒนาการทางสติปัญญา การเรียน อารมณ์ และสังคมของเด็ก ช่วยให้เด็กเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่มีประสิทธิภาพต่อไป

2.แนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการพูด

กิจกรรมในการช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการพูดให้กับเด็กนั้นมีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ เช่น กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้พูดคุยเล่าประสบการณ์ และแสดงความคิดเห็นเพื่อให้เด็กมีความเข้าใจและได้รับประสบการณ์ตรงเกิดการเรียนรู้ ได้พัฒนาทุกด้านซึ่งกิจกรรมในการส่งเสริมการพูดจัดได้หลายวิธี เช่น

1) การสนทนา อภิปราย เป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาในการพูดการฟัง รู้จักแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งสื่อที่ใช้อาจเป็นของจริง ของจำลองรูปภาพสถานการณ์จำลอง ฯลฯ

2) การเล่านิทานเป็นการเล่าเรื่องต่าง ๆ ส่วนมากจะเป็นเรื่องที่เน้นการปลูกฝังให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม วิธีการนี้จะช่วยให้เด็กเข้าใจดีขึ้น ในการเล่านิทานสื่อที่ใช้อาจเป็นรูปภาพหนังสือนิทานหุ่นการแสดง ท่าทางประกอบการเล่าเรื่อง

3) การสาธิต เป็นการจัดกิจกรรมที่ต้องการให้เด็กได้สังเกตและเรียนรู้ตามขั้นตอนของกิจกรรม นั้นๆในบางครั้งครูอาจให้เด็กอาสาสมัครเป็นผู้สาธิตร่วมกับครูเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริง เช่นการเพาะเมล็ด การเป่าลูกโป่ง

4) การทดลอง/ปฏิบัติการ เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เพราะได้ทดลอง ปฏิบัติด้วยตนเองเช่นการประกอบอาหารการทดลองวิทยาศาสตร์ง่าย ๆ การเลี้ยงหนอนผีเสื้อการปลูกพืช ฯลฯ

5) การศึกษานอกสถานที่เป็นการจัดกิจกรรมที่ทำให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงอีกรูปแบบหนึ่ง ด้วยการพาเด็กไปทัศนศึกษาสื่อต่าง ๆ รอบโรงเรียน หรือสถานที่นอกโรงเรียนเพื่อเป็นการเพิ่มพูน ประสบการณ์แก่เด็ก

6) การเล่นเกมบทบาทสมมติเป็นตัวละครต่าง ๆ ตามเนื้อเรื่องในนิทานหรือ เรื่องราวต่าง ๆ อาจใช้ สื่อประกอบการเล่นสมมติเนื้อเร้าความสนใจ และก่อให้เกิดความสนุกสนานเช่นหุ่นสวมศีรษะที่คาดศีรษะรูป คน และสัตว์รูปแบบต่าง ๆ เครื่องแบบและอุปกรณ์ของจริงชนิดต่าง ๆ

7) การร้องเพลงเล่นเกมท่องคำคล้องจองเป็นการจัดให้เด็กได้แสดงออกเพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน

2.1ความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัย เยาวยา เดชะคุปต์ (2542) กล่าวว่าแนวทางในการ ส่งเสริมพัฒนาการทางการพูดจะต้องคำนึงถึงตัวครูการจัดบรรยากาศและจุดมุ่งหมายของกิจกรรม ดังต่อไปนี้

1) การฝึกพูดควรฝึกในกลุ่มเล็กๆ เพื่อให้มีการตอบสนองระหว่างครูและนักเรียนให้มากที่สุด
2) การฝึกพูดควรอยู่ในลักษณะที่เป็นธรรมชาติมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการสนทนาในกลุ่มย่อย
3) บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในการพูด ควรเป็นบรรยากาศที่เด็กรู้สึกอบอุ่นปลอดภัยสบายใจที่จะแสดงออก

4) ให้เด็กเกิดนิสัยที่ดีในการพูดและสามารถใช้คำพูดได้อย่างเหมาะสม

5) เปิดโอกาสให้เด็กเล่าประสบการณ์ของตนเอง

สรุปได้ว่า แนวทางที่ใช้ในการส่งเสริมพัฒนาภาษาทางการพูดต้องมีกิจกรรมที่หลากหลาย กิจกรรมเช่นการสนทนา การเล่านิทาน การอธิบาย การร้องเพลงท่องหรือพูดคำคล้องจอง ซึ่งผู้วิจัย ได้ศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของณัฐธยาน์ ยิ่งยงค์ (2553) ที่ได้ศึกษาผลการเล่านิทานพื้นบ้านจังหวัดสุโขทัยประกอบ

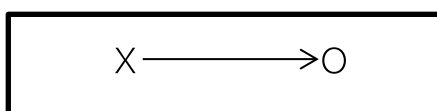
ภาพที่มีต่อการพัฒนาการด้านการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียน ชายและหญิง อายุ 4-5 ปี กำลังศึกษาชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนเทศบาลแป้นจันทร์ กระจ่าง สังกัดเทศบาลเมืองสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย จำนวน 15 คน พบว่า กิจกรรมเล่านิทานพื้นบ้านจังหวัดสุโขทัยประกอบภาพสามารถพัฒนาการด้านการพูดของเด็กมีพัฒนาการด้านการพูดสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.2 การวัดความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดกรอบในการวัด 3 แบบ ได้แก่ความสามารถในการพูดและการสื่อสารเกี่ยวกับคำศัพท์ การแต่งประโยคปากเปล่าจากคำศัพท์และการเล่าเรื่องราวที่ได้ฟังนิทาน จำนวน 8 เรื่อง ซึ่งเป็นการส่งเสริมการคิด จินตนาการและช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางภาษาเด็กที่ฟังนิทานจะฝึกการจดจำความต่อเนื่องของเรื่องติดตามแนวความคิด ส่งเสริมให้มีความฉลาดในการฟัง การเรียนรู้คำใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองขั้นต้นผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยหลังการทดลอง (One group Posttest only Design) เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมการแสดงประกอบการเล่านิทาน

เมื่อ

X แทน การจัดกิจกรรมการแสดงประกอบการเล่านิทาน

O แทน ผลการแสดงประกอบการเล่านิทานและความสามารถในการพูดหลังการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การจัดประสบการณ์พัฒนาความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมการแสดงประกอบการเล่านิทานจำนวน 8 แผน ใช้เวลาแผนละ 20-40 นาที

2. แบบประเมินการแสดงประกอบการเล่านิทาน

3. แบบวัดความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยโดยการเล่านิทานเป็นแบบทดสอบจำนวน 3 ชุด ดังนี้ 1) แบบวัดคำศัพท์ 2) แต่งประโยคปากเปล่า 3) เล่าเรื่องราว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอความร่วมมือกับผู้บริหารโรงเรียนในการทำวิจัยกำหนดกลุ่มเป้าหมายได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ได้จำนวน 1 ห้องเรียนจากจำนวนทั้งหมด 5 ห้อง จำนวนนักเรียนทั้งหมด 35 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง ใช้เวลาทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 เรื่อง วันละ 20 – 40 นาที รวม 12 ครั้ง ใช้ช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในช่วงเวลา 09:15 – 09:55 น.

3. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยการจัดกิจกรรมแสดงประกอบการเล่านิทานในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ใช้เวลา 4 สัปดาห์ 1 เรื่องใช้เวลา 1 สัปดาห์ จำนวน 3 วัน วันละ 20 - 40 นาที ช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ เวลา 09:15 – 09:55 น. ดังปรากฏใน ตารางที่ 2

4. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองจนครบ 4 สัปดาห์จากนั้นทำการวัดความสามารถในการพูด (Post test) หลังการทดลองแล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

5. นำข้อมูลที่ได้จากการวัดความสามารถในการพูดไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัยจากกรอบแนวคิด ซึ่งงานวิจัยในครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป และนำเสนอข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive) ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐานผลการแสดงประกอบการเล่านิทานจากแบบประเมินรายกลุ่ม ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการแสดงประกอบการเล่านิทานจากแบบประเมินรายกลุ่ม

รายการ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ผ่านเกณฑ์	ผลการพัฒนาความสามารถ	จำนวนนักเรียน	ร้อยละของนักเรียน
ประเมิน			$\bar{X}$ S.D. ร้อยละ	35	100
การแสดง	24	17	19.40 2.51 80.83	28	80.00

จากตารางที่ 1 พบว่าผลการแสดงประกอบการเล่านิทานคะแนนเต็ม 24 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.40 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.51 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 28 คน เท่ากับร้อยละ 80.00 ของนักเรียนทั้งหมดจำนวนคะแนนเต็ม 24 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.14 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.23 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 35 คน เท่ากับร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนแบบวัดพัฒนาการด้านทางด้านการพูด ซึ่งวิเคราะห์จากแบบวัดทั้ง 3 ฉบับ ได้แก่ 1) วัดคำศัพท์ 2) วัดการแต่งประโยคปากเปล่า และ 3) การเล่าเรื่องราว รายละเอียดแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมการแสดงประกอบการเล่านิทาน โดยให้เด็กปฐมวัยมีคะแนนผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ร้อยละ 70 ให้มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

รายการ ประเมิน	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ผ่านเกณฑ์	ผลการพัฒนาความสามารถ			จำนวน นักเรียน	ร้อยละของ นักเรียน
			$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ		
ด้านคำศัพท์	40	28	29.57	1.46	73.93	35	100
ด้านการแต่งประโยค	24	17	20.97	0.49	87.38	35	100
ด้านเล่าเรื่องราว	24	17	21.14	2.23	88.08	35	100

จากตารางที่ 2 พบว่า พัฒนาความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมการแสดงประกอบการเล่านิทาน ในด้านคำศัพท์ จำนวนคะแนนเต็ม 40 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 29.57 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 73.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.46 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 35 คน เท่ากับร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมดด้านการแต่งประโยค จำนวนคะแนนเต็ม 24 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 20.97 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 87.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.49 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 35 คน เท่ากับร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมดและด้านเล่าเรื่องราว จำนวนคะแนนเต็ม 24 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.14 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.23 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 35 คน เท่ากับร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด

สรุปผลการวิจัย

1. การส่งเสริมการแสดงประกอบการเล่านิทาน โดยให้เด็กปฐมวัยมีคะแนนผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดพบว่าผลการแสดงประกอบการเล่านิทานคะแนนเต็ม 24 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ย 19.40 คิดเป็นร้อยละ 80.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.51 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 28 คน เท่ากับร้อยละ 80.00 ของนักเรียนทั้งหมด

2. ผลการศึกษาความสามารถในการพูดคำศัพท์ แต่งประโยคปากเปล่าและเล่าเรื่องราว พบว่า ด้านคำศัพท์ จำนวนคะแนนเต็ม 40 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 29.57 คิดเป็นร้อยละ 73.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.46 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 35 คน ร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด

ด้านการแต่งประโยค จำนวนคะแนนเต็ม 24 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ย 20.97 คิดเป็นร้อยละ 87.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมดและด้านเล่าเรื่องราว จำนวนคะแนนเต็ม 24 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ย 21.14 คิดเป็นร้อยละ 88.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.23 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อส่งเสริมการแสดงประกอบการเล่านิทาน โดยให้เด็กปฐมวัยมีคะแนนผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด และ 2) เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมการแสดงประกอบการเล่านิทานโดยให้เด็กปฐมวัยมีคะแนนผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ร้อยละ 70 ให้มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดผู้วิจัยขออภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. การแสดงประกอบการเล่านิทาน โดยให้เด็กปฐมวัยมีคะแนนผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดพบว่า แสดงได้ดี ผ่านเกณฑ์การประเมิน 4 กลุ่ม จำนวน 28 คน คิดเป็น ร้อยละ 80.00 ไม่ผ่านเกณฑ์ 1 กลุ่ม จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ซึ่งเด็กปฐมวัยมีคะแนนผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดโดยมีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 35 คน ได้ทำแบบทดสอบการแสดงผลประกอบการเล่านิทานผ่านเกณฑ์จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 คน ของจำนวนทั้งหมดคะแนนเต็มจากเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มที่ได้กำหนดซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Amoriggi (1981) ได้ศึกษาผลความสามารถในการเล่านิทานของเด็กปฐมวัย โดยผู้วิจัยจะเล่านิทานให้เด็กฟังแล้วให้เด็กเล่าเรื่องย้อนกลับและเล่าเรื่องราวต่อจากผู้วิจัย ซึ่งทำการทดลองครั้งละ 15-20 นาที เป็นเวลา 2 สัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่าเด็กสามารถเล่านิทานได้ถูกต้องโดยการทดลองเรียงลำดับเหตุการณ์ต่างๆ ได้ดีขึ้นเด็กสามารถนำเอานิทานที่ฟังไปประยุกต์และเล่าต่อไปหลังการทดลองผ่านไป 3 สัปดาห์ของความสามารถพื้นฐานโดยด้านการพูดซึ่งถือเป็นกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก(Active Learning) สำหรับเด็กปฐมวัยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แสงสุรีย์ ดวงคำน้อย (2561)

2. ความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมการแสดงประกอบการเล่านิทานโดยให้เด็กปฐมวัยมีคะแนนผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ร้อยละ 70 ให้มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด พบว่า ด้านคำศัพท์ จำนวนคะแนนเต็ม 40 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 29.57 มีร้อยละเท่ากับ 73.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.46 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 35 คน เท่ากับร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมดสูงขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีเรือน แก้วกังวาน (2551) ฝึกให้เด็กปฐมวัยได้ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านการพูดทั้งด้านพูดคำศัพท์จากการเรียนรู้ทางด้านคำต่างๆในบทที่ใช้ในการแสดงการพูดประโยคและการพูดเป็นเรื่องราวโดยใช้นิทานให้เด็กได้มีการพัฒนาทางการพูดสูงขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านการแต่งประโยค จำนวนคะแนนเต็ม 24 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 20.97 มีร้อยละเท่ากับ 87.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.49 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 35 คน เท่ากับร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัฒนา ชัชพงศ์ (2540) ในระยะเวลาตลอด 4 สัปดาห์ของการทดลอง เด็กมีโอกาสดูฝึกพูดตลอดทุกสัปดาห์ ได้ฝึกพูดซ้ำๆทั้งการพูดเป็นคำ ประโยค และเรื่องราวเมื่อครูกระตุ้นให้เด็กเรียนรู้จากการสังเกตโดยการฟังที่ครูพูด อ่านริมฝีปากของครูและพูดตามด้านเล่าเรื่องราว จำนวนคะแนนเต็ม 24 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.14 มีร้อยละเท่ากับ 88.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.23 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 35 คน เท่ากับร้อยละ 100 ของนักเรียนและในระยะเวลาตลอด 4 สัปดาห์ของการทดลอง เด็กมีโอกาสดูฝึกพูดตลอดทุกสัปดาห์ ได้ฝึกพูดซ้ำๆ ทั้งการพูด

เป็นคำ ประโยคและเรื่องราวเมื่อครุกระตุ้นให้เด็กพูดเด็กจะเรียนรู้จากการสังเกตและทำให้เด็กมีสมาธิกล่าวคือ ช่วยให้เด็กพัฒนาความสามารถในการถ่ายทอดภาษาได้ชัดเจนละเอียดลออครอบคลุมความหมายที่ต้องสื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้และเข้าใจ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

- 1.1 การเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยควรมีกิจกรรมที่สนุกสนาน ได้รับความสนใจทั้งห้อง
- 1.2 สื่อที่ใช้ ต้องมีสีสัน และขนาดใหญ่พอเหมาะ
- 1.3 ขณะเล่านิทานควรสำรวจความสนใจของเด็กให้มีใจจดจ่อต่อการฟัง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการนำกิจกรรมการแสดงประกอบการเล่านิทานศึกษาในตัวแปรอื่นนอกเหนือจาก พัฒนาการทางการพูด เช่น ความคิดสร้างสรรค์ การคิด พหุปัญญา เป็นต้น
- 2.2 ควรมีการศึกษาความสามารถทางการพูด การฟัง การอ่านและการเขียนไปพร้อมๆกัน นับเป็นการศึกษาพัฒนาการทางด้านทักษะภาษาโดยครูและผู้ปกครองมีส่วนในการนำนิทานซึ่งเป็นสิ่งที่เด็กสนใจมาเป็นสื่อในการศึกษา
- 2.3 ควรมีการศึกษาพัฒนาการทางการพูดในระยะเวลาที่เพิ่มขึ้น เพื่อให้เห็นการเปลี่ยนแปลง พัฒนาการชัดเจนยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2541). *รายงานการวิจัยเรื่องการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองและสารสนเทศที่ ผู้ปกครองเด็กอนุบาลต้องการวารสารการศึกษาปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- เกริก ยุ้นพันธ์. (2547). *การเล่านิทาน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสน.
- ณัฐธยาน์ ยิ่งยงค์. (2553). *ผลการเล่านิทานพื้นบ้านจังหวัดสุโขทัยประกอบภาพที่มีต่อพัฒนาการด้าน การพูดของเด็กปฐมวัย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ).
- ประคอง นิมมานเหมินทร์. (2551). *นิทานพื้นบ้าน*. กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัฒนา ชัชพงศ์. (2540). *โครงสร้างและการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย*. *วารสารการศึกษาปฐมวัย*, 1(2), 15.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2542). *การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2551). *ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 15). กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.
- แสงสุรีย์ ดวงคำน้อย. (2561). *การเรียนรู้เชิงรุก: กิจกรรมท้าทายสำหรับผู้เรียนในยุคการศึกษา 4.0* *วารสารวิชาการและวิจัยมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. 8(3), 61- 71.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). การส่งเสริมศักยภาพทางภาษาและการเรียนรู้หนังสือ
สำหรับปฐมวัย. กรุงเทพฯ: สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

Amoriggi, H. (1981). The Effect of Story Telling on Yong Childrens Sequencing Ability. *Diation
Abstract International in Outdoor Envivonmal Education Program*, 39.